

מסורת הש"ס

(א) קידושין דף מט,
(ב) ויחזקאל טו, ג) ולקמן
קפה, ד) רש"י מ"ג
(ה) ר"א כגון, ו) ולקמן
קפד, ז) ולקמן קפז, א)
(ח) גר רש"י מאוחר, ט) שם

תורה אור השלם

1 שדות בכסף יקנו וכתוב
בספר ותחת ותערי ערים
בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובקרי יהודה
ובקרי יהודה ובקרי השפלה
ובקרי העגב כי אשיב את
שמותם נאם ה'

הגהות הב"ח

[illegible]

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

מא (כ"ק דף נה.) וגט חוב
שטרות מיירי כדאמרינן
טרות: עדיו מסוכו. בסוף

גמ' פשוט עדיו מתוכו מקושר עדיו מאחוריו
פשוט שכתבו עדיו מאחוריו מקושר
שכתבו עדיו מתוכו שניהם פסולין רבי
חנינא בן גמליאל אומר מקושר שכתבו עדיו
מתוכו כשר מפני שיכול לעשותו פשוט
יבין שמעון בן גמליאל אומר הכל כמנהג
המדינה גמ' פשוט עדיו בשנים ומקושר
בשלושה פשוט שכתב בו עד אחד ומקושר
שכתב בו שני עדים שניהם פסולין: **גמ'**
מנהגנו מילי אמר ר' חנינא דאמר קרא
שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד
עדים שדות בכסף יקנו וכתוב בספר
זה

יין מנחוך: שניין פסולין.
איז גובה צו מן הלקוחות
יט ולעשותו פשוט שיקרע
ו: הכל כמנהג המדינה.
[פ"ע:] גט פשוט עדין שנים.
החתים צו אלף שני עדים
שלשה שכן תקנו חכמים:
[קס"ה.] פריך פשיטא: גמ'
ה מזה בעדים ובקישור:
זה

כול להודיע דהכי משמע
 הולדוהיף דלמך האס
 יינא לכחוד האספא ואי
 ויזו יכול להודיע וא"כ
 גליון שנלד השטר וא"כ
 קשר לקשר מאכריז
 יעני נפיש בקוף השטר
 השטר השקא אחיא לא
 י"כס' דלא מני גימ' ליה
 וסוף חבול מן הדדין מני
 נכחור וא"כ דלמך לא
 הכא קדשי חמימי נכחור
 סוף השטר למ"ד מלמטי
 טעט ליה אכל בלא טעט
 שר אחד מ"מ יכול להקשר
 ורב אחד דלמך בין קשר
 העדים ויהיה כחז' דו
 מלמטה למעלה בין למד'
 וזר מקשר כנגד אטום
 עני שער בלא טעט מלמטי
 ארישא דמגילתא דלמך
 כ' נכחור מן מלך שני מ'
 חור אי ראה לקלין שני
 חמימי כ' אס שני עדים
 קוסר (ה) שלא היה בו חס'
 שר מפני שיוכל לעשותו
 וחמימי למ"ד נכחור
 והיה עולמא ח"י טעטא דפ'
 ד' (ה) כחמה עניני אפי'
 וסוף עק האס מן שטר
 וז' ש' וקיס' אס שטר
 וקשר שכהור עדי מלמטי

ש יעשם מקושרים ויהי
 זה לזמנו של זה והא
 שנה אחת קודם הזמן
 להא מקושר כמוז
 ויחזק אירוס ר' עטר
 ומשי קסבר ר' חנינא
 טור פשוט בלאו הכי נדון
 פשוט אלא כמו שיהיה
 פשוט ליה פשוט לא
 פסרים דלחזק לזמנר דקדק
 ינו כו פרעמי הלואה שנת
 נה שעדיו מחבו הו"ה (ס)
 מומקין ארעמיא שאינו
 לכבו שורש שלא יליד
 שור: שור בבבא
 חמימה דלמארין בגיטין
 ספר התקנה טופס ואת
 רצח ליהר שלח יחמוס
 לפשוט ולפרשו כמו

קם.

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) צ"ל והיינו דתנן גט מקושר שהיו עדים חתומין מאחורי הסמיכה כשר וכדמפרש בגמרא וכו' ייתפשט על ידו הסמיכה.

דור ערדי טאמזוריו. כל שטר חוב קרי
אחריות פ' הגזל קמא (יב"ק דף נה).
ש"ס עליו עד כומי פסול חזן מנטי
תאם ש"ך למתני (ז' בזהאי) פירקון ולא
בתפסת גיטין והלא (ש"ך למתני)
פרק הנזקין ואלם (בסדר) נזיקין
דהכא אבז דמנא פרק מי שמת
ביתובז שטר שמת כל נכסין בנזירות
ובשביז מרע תנא הכא גטי פשוט
לאירי שטרות ואבז דאירי התם
בפרק השולח בתיקון העולם השם
במריה פרק הנזקין לאירי בנבי:

מְקוֹשֵׁר עֲרִיז מֵאֲחֻרָיו. מִימֵה
לְרֹב יְרֵמִיָּה לֵב אֶחָד
דְּלֹמֵר בְּגִמְרָא מַלְמֵטָה לְנַעֲלֵי חֲמֵטָה
וּמֵאֲחֻרָיו הִכְתֵּב כְּגֹד הִכְתֵּב לִיחֹס
דְּלֹמֵא חֲכָב לַמַּעֲלָה מַעֲדִים מֵאִל
דְּבַעֲדִי דְחִסָּם שֹׁטֵר יֵשׁ בּוֹ גִּלְיוֹן מִן
הַזֶּה וּמִחֻמֵּי לֵיהּ לִשְׁטֵר הֶרְאָשׁוּ יַעֲשֵׂם
שִׁפְטוֹ וְאִלְעִי אֶשְׁטֵר יִיָּהּ לָזֶה
הַעֲדִים שְׁחֻמְתִּין בּוֹ שְׁחֹר מִ"מ אִינוּ
יָנוּת (דָּף כ"א. וַסֵּ) דְּשְׁחֹר שְׁלֵהֵם אִין
מֵאֵן דְּבַעֲדִי לֵאחֻרֵּי חֲמִיתָם יְרִיָּה בְּבִי
לִיחֻיָּה בְּשָׁחֹר שֶׁ קֶלֶף אֵלֶּה וְדִלִּי
כֹּסֶר שֹׁטֵר מְקוֹשֵׁר יִיָּהּ דְּבִי לֵיהּ
רַחֵם כִּי מִחֻמֵּי לֵיהּ לְרֹב הוּנָה דְּלֹמֵר
שֶׁ דִּלְמָא זִיף (ו) לֵיהּ הִכְתֵּב מֵאִל
שְׁעָדִי שֶׁ אֲחֻרָיו (א) מִסְּהִדֵּי אֶחָד
דְּבִי קֶלֶף הֵיכֵל עֵינֵי הַשֹּׁטֵר וּמִחֻמֵּי
יִחְיוּ בְּשִׁבְלֵי הַשְׁחֵרָתָא שְׂרֹאָה לַעֲשׂוֹת
יִיָּהּ לֵב לִכֹּס מִיחֻמֵּי לַמְדִּי אִלֵּין
(דף קסג.) אֲחֻרָיו חֲמֵטָה הִ"מ
לְרֹב יְרֵמִיָּה (דף קמ"ב) לְרֵיבֻרָה אִין אֲחֻרָיו

ומעלה ויהא השער הכא הוא ועדו
לז' ויין כדפרי' ואפי' חתימי סהדי
על אותו עד אחד שחייב לו מאה
קשר אחת למישה' דלמא יתמוך כל
סאה חתמא עם השטר א' לא גיזו א'
קשר לקשר בכל השטרות פשוטים
ויכתב מאי דנעי כיון דכשר משני
ישימטיט גמרא לפרש הכי ור' פירש
(דף קסא.) אלא לכי נקט חספא
ד"א"כ א' הוא מחייב שטר דלמא
ז'ס: **פשוט** שכתבו ערו מאחוריו
נשים אטו ששה וז"ל והלא במקשר
ו"י' לא שיהא כתוב כדשר פשוט והכי
ואם י' במקשר חלק היאך יוכל
קשר לקשר (ס) סלקא דעתא מגזאי
כדפ' בקיטורא מחסם שלא עשה
מזד הכתב עיין שאין וקרבן העדים
ועי' שאין עדים מתחייב וכלל פוטלין
שאר חלק מלמטה או שחתם אחד
בשר מבני שיבול' דעשוהו פשוט.
דמיון ואם נאמר י'כאן שגדון פשוט
מקשר אינו ע"כ כהא מקשרים
יוצא בדין מקשר ההשאלה אי"כ מאומר הוא
גם לאחר ההלואה אי"כ מאומר הוא
לכתוב שובר ביום פלוני פרעמי לו
כחציני שובר וז"ל פלוני קשה אם
פשוט ספררשית (ס) בשטר מקשר
! שכשבר כתוב שפרע מה שכתוב
גי'ש שהוא נרמאות ואי"ת אמאי לא
ר' הכא ואמאי שחייב וי"ל דכסירא
ז' וכן פלוני דלמא ליכא למישה'
(דף) ואל מסיק אדעתיה לכתוב כנגדו
הכתוב אלא שיה לפני הזמן אבל
(ס) וגרלה י' שאם עשה שובר
עוף טובה קמ"ל והכי קאמר וכתוב
(כא:) (ס) תלשו וחתמנו וקמ"ל לתורף
מחסם מורק ואת הגלוי וכו' העדים
ומלמעלה ולא מן הכד אלא מתמחיו
י' לית לן למימר דאמי דרשא: